

de cholera-epidemiën, die in vroegere jaren te Schiedam geheerscht hebben, aan de vergetelheid onttrokken zal worden. Dat een zoo wetenschappelijk man bij zijne kunstgenooten in hoog aanzien stond, spreekt wel van zelf en bleek onder meer uit zijne benoeming tot lid van het Genootschap van Genees- en Heelkunde te Amsterdam (1842), van het Utrechtsch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen (1845), van het Hoofdbestuur der Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst (1851) en van de Provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt in Zuid-Holland (1858), uit welke laatste hij echter reeds spoedig (1860) zijn ontslag nam, en toen er sprake kwam van de oprigting van een standbeeld voor BOERHAAVE, lag het voor de hand, dat hij, die meer dan iemand den grooten geneeskundige in zijn leven en in zijne werken bestudeerd had, uitgenoodigd werd, om deel van de hoofd-commissie daartoe uit te maken; zijne ingenomenheid hiermede betoonde hij onder anderen door eene korte uiteenzetting van BOERHAAVE's verdiensten, welke hij in de *Schiedamsche Courant* plaatste en welker overneming in andere dagbladen het belang der zaak zeker zou bevorderd hebben. Er zijn menschen van groot talent, zegt ERCKMANN-CHATRIAN ergens, die zich in kleine plaatsen gaan begraven, waar niemand eigenlijk regt weet, wat zij waard zijn. Tot die menschen behoorde ook MAAS: ware hij in eenen ruimen werkkring geplaatst geworden, zijne geleerdheid, zijn ijver, zijn heldere blik in het leven zouden hem eenen weg van roem en eer gebaad hebben. Thans heeft zijne geboortestad bijna uitsluitend de vruchten van zijnen arbeid geplukt; het is hier de plaats niet om te beschrijven, wat hij daar als genesheer van armen en rijken, als lid van den gemeenteraad en van een oneindig aantal commissiën, waarvoor men menschen als MAAS weet te vinden, geweest is, maar het was eene treurmare voor Schiedam, toen men in het vorige jaar vernam, dat hij, om redenen van gezondheid, besloten had, voor den gemeenteraad te bedanken, en nog meer, toen hij kort daarna om dezelfde redenen zijne praktijk nederlegde. Eene algemeene voedingsstoornis die, wanneer ik wel onderrigt ben, in insufficiëntie der tricuspidalis haren grond had, maakte een einde aan zijne veelzijdige werkzaamheid en nuttig leven. J. N. R.

H E T R O O D E K R U I S.

Het *Amsterdamsche Comité* schrijft de volgende prijsvraag uit:

„ Welke voorbereidende maatregelen zouden, bij het bezetten en verdedigen van de Amsterdamsche linie, voor het verzorgen van zieken en gewonden genomen moeten worden? Welk materieel en hoedanig georganiseerd personeel zou er beschikbaar moeten zijn, om aan de gewonden en de zieken eene doelmatige verpleging te verzekeren? ”

De antwoorden moeten inkomen bij den Secretaris, vóór 1 Januari 1871, en gesteld zijn in de Hollandsche, Fransche, Hoogduitsche of Engelsche taal. Ze moeten geschreven zijn door eene andere hand, dan die des schrijvers, en diens naam niet vermelden, maar voorzien zijn van eene spreuk, die tevens staan moet op een verzegeld couvert, bevattende aanwijzing, wie de schrijver is. De steller van het best gekeurde antwoord kan, naar verkiezing, òf over de som van f 200, òf over eene medaille, van die waarde, beschikken, maar staat daarbij aan het Comité zijn copijrecht af.

Namens het Comité voornoemd:

D. BICKER, Voorzitter.

E. LAURILLARD, Secretaris.